

L 193 Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om socialtilsyn.

INDFØRELSE AF RET TIL OVERVÅGNING OG STØTTE I FORBINDELSE HERMED OM NATTEN FOR UNGE, DER MODTAGER HJÆLP EFTER § 95, STK. 3, I LOV OM SOCIAL SERVICE I FORM AF ET KONTANT TILSKUD

Af: Social- og indenrigsminister Astrid Krag (S)
Udvalg: Social- og Indenrigsudvalget
Samling: 2019-20
Status: Betænkning afgivet

TIDSPLAN

Fremsat 20-05-2020

1. behandlet / henvist til udvalg 28-05-2020

Åbent samråd 18-06-2020

Betænkning afgivet 18-06-2020

Sat på dagsorden til 2. behandling 23-06-2020

Sat på dagsorden til 3. behandling 25-06-2020

Nu er nok NOK... !

Hvis ikke Astrid Kragh eller nogen i Socialudvalget kan se overtrædelserne i forhold til handicapkonventionen, når det kommer til overvågningssagen, er der desværre ingen af dem, der er særligt velegnede til at varetage deres positioner i et folkestyre, og burde nedlægge deres mandater.

Fra Handicap konventionen:

"Alle skal behandles lige. Danmarks love skal give alle de samme rettigheder og den samme beskyttelse. Det gælder også personer med handicap. Al diskrimination på grund af handicap skal forbydes. Staten skal sikre, at personer med handicap kan leve uden at blive diskrimineret. Staten skal sørge for, at alle menneskerettigheder og frihedsrettigheder også gælder personer med handicap uden nogen form for diskrimination.

Det betyder, at:

- Staten skal vedtage love, der kan sikre de rettigheder, konventionen giver personer med handicap.
- Staten skal ændre eller afskaffe love, regler og normer, som betyder, at personer med handicap bliver diskrimineret.

Det skal staten sørge for:

- Personer med handicap skal have mulighed for at vælge, hvor de vil bo på sammen måde som andre.
- Personer med handicap skal have mulighed for at vælge, hvem de vil bo sammen med på samme måde som andre. De kan ikke tvinges til at leve i en bestemt boform eller bo på et bestemt bosted.
- Personer med handicap skal have mulighed for at få hjælp og støtte i hjemmet."

Dels er der her diskriminering af graden af handicap. Personer der kan fungere som arbejdsledere, og i nogen grad kan tage vare på sig selv, ved at tilkalde og organisere hjælp efter behov kan få overvågning. Personer med mere alvorlige handicap, der ikke har evner og mulighed for at fungere som arbejdsledere, og ikke har evner til at tilkalde hjælp efter behov, må i værste fald belave sig på en tvangsinstitutionering, idet der ikke er hjemmel til overvågning i netop den § der ydes hjælp efter.

Alternativt kan deres pårørende varetage denne "overvågnings-opgave" ved et "frivilligt" påtaget kald.

"Kommunerne har ikke hjemmel til at yde overvågning".. Hvor står der at de har hjemmel til at definere ethvert hjælpebehov som overvågning..?

Dels er der aldersdiskriminering.

Fordi nogen mener, at unge med handicap skal flyve fra reden når de bliver 24 år, stopper hjælpen til borgeren med handicap og dennes pårørende. Det giver jo ingen mening og er medvirkende til omtalte tvangsinstitutionering.

Jeg opfordrer endnu engang til at flertallet i udvalget får taget sig sammen til at få "overvågning" i praksis på alle områder af handicap. Alt andet er i strid med konvention, sund fornuft og politikeres pligt..

Nok er NOK..!

